

GLASOPIŠA

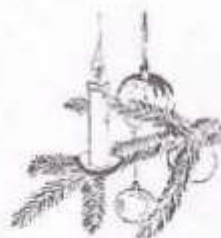

LIST HRVATSKOG FILATELISTIČKOG DRUŠTVA KARLOVAC

Utemeljeno 16. 11. 1918. godine

Br. 3 (12) - godina 3. - prosinac, 2005.

*Blagoslovljen Božić i
Sretna Nova godina 2006.*

GLASNOŠA

LIST HRVATSKOG FILATELISTIČKOG DRUŠTVA KARLOVAC

Uredništvo:
Mirko Malović
Zdenko Grgeljac

List izlazi kao rukopis i dijeli se besplatno članovima Društva kao i članicama Hrvatskog filatelističkog saveza

Naklada 100 primjeraka

Adresa uredništva:
47000 Karlovac, p.p. 56
internet stranica:
www.kontkod.hr/filatelija

SADRŽAJ:

- Crtice iz povijesti 3
- Izdali smo 5
- Najavljujemo 6
- Izložba u povodu obljetnice . 7
- Slovenska posla 8
- Razmišljanje 10
- Karlovački biljezi 12
- Slikar Charles Bilich 16
- J. Vukšinić - Privatna pošta . . 18

Nova dopisnica za tuzemni promet:
«125. godina Muzeja za umjetnost i obrt»

CRTICE IZ POVIJESTI

»Hrvatsko filatelističko društvo Karlovac« od svog osnutka pa do današnjih dana poput većine podstanara održavalo je svoje sastanke na užem području grada, na više lokacija. Iz zapisnika o radu razvidno je da ne posjedovanje vlastitih prostorija činilo je i čini Društvu velike poteškoće.

Sve do današnjih dana upravni odbori su jedan drugom prepuštali rješavanje ovog problema poput štafetne palice, nažalost bez konačnog rezultata.

U zapisnicima o radu Društva zabilježeno je da su se redoviti sastanci Društva sredinom prošlog stoljeća, točnije od 1958. do 1963. godine održavali utorkom u hotelu »CENTRAL«¹, a godišnje skupštine u velikoj dvorani okružnog suda Karlovac.

Hotel (svratište) « CENTRAL » - nekad

¹ Zgrada je sagrađena 1779. godine. U njoj je 3. svibnja 1783. godine odsjeo njemačko-rimski car i hrvatsko-ugarski kralj JOSIP II., koji je Karlovcu 8. listopada 1871. godine dao »CARLOSTADIEN - SIGILL. LIBER ET REG.CIVITATIS«, tj. Povelju slobodnoga kraljevskog grada.

Početkom XIX. stoljeća novi vlasnik Ljudevit Šrojf srušio je zgradu da bi 1894. godine podigao novu u baroknom stilu, nazvavši je hotel »CENTRAL«.

Članovi upravnog odbora bili su: predsjednik Aleksandar Majder, tajnik Rudolf Marinić, blagajnik Tomislav Rubes, glavar razmjene Juraj Vukšinić, te odbornici Ivan Prandl, Stanko Rendulić, Božidar Marković, Ervin Livadić i Radoslav Vulević.

Danas se mi, kao i drugi, suočavamo sa istim problemom - osipanjem član

GLASOŠA

stva i izostankom podmlatka. O brizi za podmladak suočeni su bili i ondašnji članovi UO, za što je bio zadužen Ivan Prandl. Koliko su se nastojale očuvati moralne vrijednosti mladeži govori i podatak da su naši predhodnici raspravljali o mjestu održavanja sastanaka kao neprimjerenom za mladež jer se radi o »kavani«, čak je predlagano da se isti napusti premda za održavanje sastanaka vlasnik nije tražio nikakvu naknadu. Osim brige o podmlatku možemo i izdvojiti odluku UO 1958. godine kojom se odaje priznanje dugogodišnjem predsjedniku A. Majderu za sve učinjeno i jednoglasno ga se izabire za doživotnog počasnog predsjednika. Nažalost, već iduće godine A. Majder je preminuo, a umire i dugogodišnji tajnik i jedan od osnivača HFD-a Karlovac Miloš Dozet.

Umjesto pokojnog A. Majdera za predsjednika Društva izabran je Roko Miočić. Tijekom ovih pet godina osim što je izabran novi predsjednik, promijenili su se i članovi UO.

Hotel »CENTRAL« - danas

M.M.

IZDALI SMO

»120. god. GIMNASTIKE U KARLOVCU« GIMNASTIČKI KLUB SOKOL KARLOVAC 1885. - 2005.

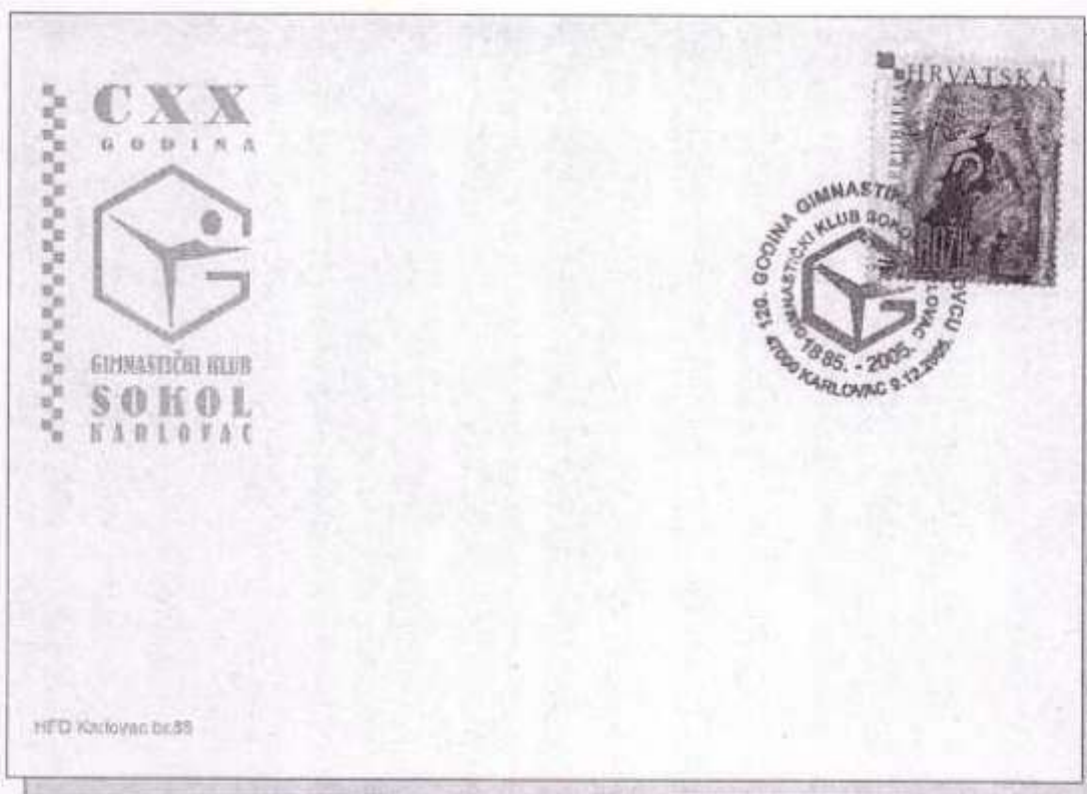
Hrvatsko filatelističko društvo Karlovac pridružilo se proslavi i obilježavanju ovog događaja izdajući prigodnu omotnicu i prigodni poštanski žig na pošti 47000 Karlovac sa nadnevkom 9. prosinca 2005. godine.

Idejno rješenje prigodne omotnice i prigodnog poštanskog žiga potpisuje gosp. Miroslav Krnić.

Idejno rješenje žiga:

Idejno rješenje prigodne omotnice br. 88

NAJAVLJUJEMO

»RUDOLF STROHAL« (5. travnja 1856. - 21. ožujka 1936.)
književnik, filolog

Rođen je u Lokvama, Gorski Kotar. Školovao se na Rijeci i u Zagrebu. 1880. godine položio je učiteljski ispit za srednjoškolskog profesora. Službovao je u Osijeku, Rijeci i Bjelovaru. Od 1886. godine do 1892. godine u Karlovcu predaje na Rakovačkoj realnoj gimnaziji hrvatski, grčki i latinski jezik.

Pored "mrtvih" jezika, grčkog i latinskog njegovi filološki interesi usmjereni su na hrvatske dijalekte. Izdao je više zbirki narodnih pripovijedaka i opisao narodne običaje ogulinske i modruško-riječke županije. Poglavitito se istakao kao poznavatelj naše stare glagoljske hrvatske knjige. Obradio je i objavio tekst bašćanske ploče, Vinodolskog zakona.

Iako po rođenju nije Karlovčan, veći dio svog života proživio je u našem gradu, jer dugotrajnim nastavničko - ravnateljskim službovanjem bio je vezan za njega. Izučavao je i pratio život Karlovca, bližu i daljnju okolicu, poglavito njegovo stanovništvo, povijest i sadašnjost. Tako je nastala knjiga "Grad Karlovac opisan i orisan" (1906.). Svatko tko želi proučavati povijest Karlovca u knjizi može naći opis poznatih - povijesnih ličnosti (Karlovčana), ustanova, crkava, privredne i industrijske objekte, svratišta i kavane. Koliko su ga karlovčani cijenili pokazuje podatak da su ga 1908. godine izabrali za gradskog vijećnika.

Pred sam kraj života objavljuje knjigu "Uz Lujzisku cestu" (1935.) u kojoj opisuje širu okolicu Karlovca, gradove i mjesta uz Lujzisku cestu (uzgred čija je 200-ta obljetnica početka gradnje obilježena ovih dana na Rijeci i Delnicama) od Stativa do Rijeke. Njegovi suvremenici isticali su kako naročito značenje u njegovom stvaralaštvu pripada jezikoslovnim i glagoljičkim studijama, te književnim djelima. Tako je dr. Velimir Deželić u ediciji "Znameniti i zaslužni Hrvati" (1925) dao sažetu bibliografsku skicu opusa R. Strohala. Bio je redoviti član "JAZU", odnosno "HAZU".

Umro je u Zagrebu.

M.M.

IZLOŽBA U POVODU OBLJETNICE DRUŠTVA

I ove godine, povodom osnutka našeg Društva naši marljivi članovi su u gradskoj knjižnici "Ivan Goran Kovačić" priredili društvenu filatelističku izložbu, koju je u srijedu 16. studenoga uz nazočnost mnogih uzvanika, posjetitelja, članova i predstavnika tiska otvorio gosp. Krnić.

Izlagalo je devetoro članova: Krešimir Botković ("Hrvatske pukovnije u Austro - ugarskoj vojsci"), Stevo Kovačić ("Šah"), Zdravko Kovačić ("Beskrajno carstvo mašte"), Leon Krnić ("Automobili"), Miroslav Krnić (omotnice HFD-a Karlovac), Marijan Matešić ("Očuvajmo prirodu"), Roberto Miklič ("Šport na markama RH 2000. - 2004."), te po prvi puta Nikola Požar ("Inflacija na poštanskim markama") i Davorko Vrus ("Brodovi"). Ukupno je bilo izloženo 13 vitrina, odnosno 104 lista.

Otvorenje, te sama izložba bila je dobro popraćena od strane tiska i lokalne karlovačke televizije. Uz izložbu je izdan katalog kojeg potpisuje gosp. M. Krnić.

M.M.

»SLOVENSKA POSLA«

Krajem godine Republika Slovenija izdala je seriju maraka pasa goniča pod nazivom "SLOVENSKE AUTOHTONE PASMINE PASA" koja se sastoji iz serije od 3 marke i bloka.

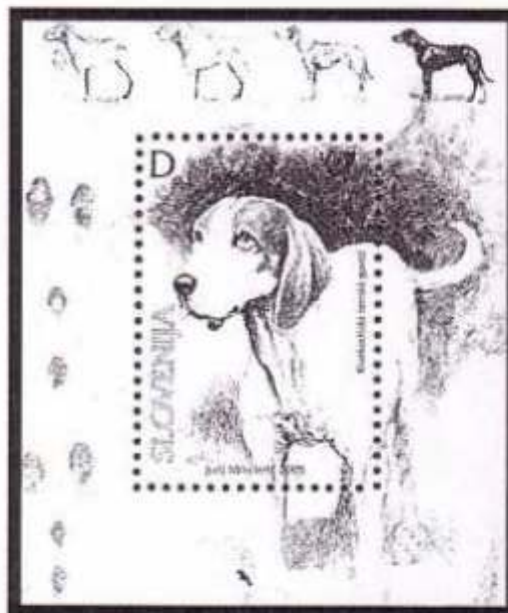
SLOVENSKE AUTOHTONE PASMINE PSOV

Slovenski parlament je leta 2001 zaštitio pet pasem slovenskih avtohtonih psov: kraškoga ovčarja, istarskoga kratkodlakoga in istarskoga dugodlakoga goniča, posavskoga goniča in slovenskoga planinskoga goniča. Kraški ovčar je bil na znamki že upodobljen leta 1992 ob 3. svetovnem prvenstvu šolarnih psov, tokrat pa so na znamkah upodobljeni slovenski goniči. Goniče prištevamo k najstarejšim pasmam lovskih psov, lov z njima pa velja za najstarejšo obliko lova. Skozi stoletja so zaradi potreb lova vzrejali tudi pse drugih lovskih pasemskih skupin, npr. ptičarje, krvosljedce ipd., vendar imajo goniči pri lovu še zmeraj poseben vloga. Že v prejšnjem stoletju so bili na območju takratne Slovenije številni resni vzreditelji istrajancev (istarskih goničev) in deloma tudi posavskih goničev. Po prvi svetovni vojni je bilo tu registriranih 14 vzrediteljev (pasam), medtem ko drugod (zunaj ozemlja Slovenije) ni bilo nobenega. Leta 1924 so slovenski kinolozi v Ljubljani ustanovili slovenski in takrat hkrati tudi jugoslovanski Klub ljubiteljev brakov (za goniče se uporabljata tudi ime brakji). Istega leta je bila v Grosupljem prva tekma naših goničev. Leta 1999 je Ministrstvo za kmetijstvo skupaj z Biotehnično fakulteto v Ljubljani izdalo knjižico Ohranjene slovenske avtohtone domače živali. V njej so predstavljene vse naše avtohtone pasme psov.

Parlament Republike Slovenije je 2001. godine zaštitio pet pasmina slovenskih autohtonih pasa: kraškog ovčara, istarskog kratkodlakog i istarskog dugodlakog goniča, posavskog goniča i slovenskog planinskog goniča. Kraški ovčar je na marci već upotrebljen 1992. godine povodom III. svjetskog prvenstva športskih pasa, tada su na markama objavljeni slovenski goniči. Goniče ubrajamo u naj-starije pasmine lovačkih pasa, lov s njima ubraja se u najjednostavniji način lova. Stoljećima se zbog potrebe lova uzgajalo i pse drugih lovačkih pasmina kao: ptičare, krvosljednike i druge, pri tome ne zanemarijući ulogu goniča u lovu. Već u prošlom stoljeću su na području tadašnje Slovenije mnogobrojni ljubitelji čistokrvne pasmine istrijana (istarskih goniča) i dijelom posavskih goniča.

Nakon I. Svjetskog rata bilo je ovdje registrirano 14 psetarni, a drugdje (izvan granica Slovenije) nije bilo ni jedne koja se organizirano bavila uzgojem. 1924. godine su slovenski kinolozi u Ljubljani utemeljili slovensko i jugoslavensko društvo (klub) ljubitelja brakova (drugo ime za goniče). Iste godine je u Grosuplju održana prva utakmica naših goniča. 1999. godine je Ministarstvo poljoprivrede zajedno sa Poljoprivrednim fakultetom u Ljubljani izdalo brošuru Uzgojene domaće slovenske autohtone životinje. U njoj su predstavljene sve naše autohtone pasmine pasa.

GLASOHOŠA

Tako je na marci, slovne oznake "A" prikazan posavski gonič, na marci slovne oznake "B" prikazan je dugodlaki istarski gonič, a na marci na bloku prikazan je kratkodlaki istarski gonič.

Republika Hrvatska je 1995. godine izdala seriju "Hrvatske autohtone pasmine pasa" i to: marka nominale 2,30 kuna istarski kratkodlaki gonič,
2,40 kuna posavski gonič,
3,80 kuna istarski dugodlaki gonič

Istarski kratkodlaki gonič

Posavski gonič

Istarski oštrodlaki gonič

Da se zaštite hrvatske autohtone pasmine pasa (istarskih i posavskog goniča), da je Republika Hrvatska matična zemlja tih pasmina na temelju argumentiranih podataka o njihovu porijeklu i uzgoju u Hrvatskoj, Hrvatski kineološki savez kod međunarodne kinološke federacije (F.C.I.) ishodio je konačno rješenje prema kojem ove autohtone pasmine pripadaju Hrvatskoj. Međunarodni kinološki savez zaključio je da po donešenom rješenju nema više rasprava, tj. ono je konačno i o tome obavijestio hrvatski kinološki savez u studenom 2003. godine (München, 2003. godine).

Vidjeti prilog !.

Smatramo da je svaki komentar suvišan !.

V.V.
M.M.

REPUBLIC OF CROATIA
On: 24. 11. 03.
DIPLOMA
HRVATSKI KINOLOŠKI SAVEZ
F. a. o. b. r. Medar, President
Bila 61
100 - 1000 ZADREB
Croatia

YD 4362 10th November 2003

Mr President,

The FCI General Committee met last week in Munich and re-considered the issue of the disputed breeds between Croatia and Slovenia. This issue was re-discussed at the request of the Executive Committee and further to the on-going refusal by the Slovenian Kinological Association to accept the decision made by the General Committee years ago.

It was for the very last time confirmed that the mother country of the Posavski Gonič, the Istrian Oštrodlaki and Kratkodlaki Gonič was Croatia. The FCI General Committee will not re-consider its decision.

Yours sincerely

Y. De Clercq
Executive Director

Zbirnik
Gospodina predsjednice!

Generalni komitet FCI-e sastao se je prošle tjedan u Münchenu te ponovno razmatrao pitanje spornih pasmina između Hrvatske i Slovenije. Pitanje je još jednom razpravljano na zahtjev izvršnog komiteta, a u svjetlu stalnog odbijanja Slovenskog kinološkog saveza da prihvati odluku Generalnog komiteta donijetu prošle godine.

Na posljednji put je potvrđeno, da je Hrvatska matična zemlja posavskog goniča, istarskog oštrodlakog i istarskog kratkodlakog goniča. Generalni komitet ne će ponovno razmatrati svoju odluku.

S poštovanjem,
Y. De Clercq
izvršni direktor

»NA RAZMIŠLJANJE«

" a pitanja vezana za filateliju urediti će se posebnim pravilnikom."

U broju 10 "HP VJESNIK -a" objavljen je članak "Pravilnik o poštanskim markama", sa završetkom podnaslova" a pitanja vezana za filateliju urediti će se posebnim pravilnikom."

Donešenim "Pravilnikom o poštanskim markama" HP nije imenovala nikoga od strane filatelista u Povjerenstvo za odabir motiva, likovnih i grafičkih rješenja poštanskih maraka pa smatramo da je tim činom ignorirala HFS.

S druge strane moramo se zahvaliti na odličnoj međusobnoj suradnji koja je ispoljena putem sponzorsva i pomoći HP-a u organizaciji održavanja međunarodnih filatelističkih izložbi, promocije novih maraka, financijskoj pomoći za tiskanje "Filatelije", kod odobrenja rješenja za izradu i uporabu prigodnih poštanskih žigova.

Pravilnik o poštanskim markama

U skladu sa člankom 19. stavak 2. Zakona o pošti, Uprava Hrvatske pošte donijela je, uz suglasnost ministra mora, turizma, prometa i razvitka, Pravilnik o poštanskim markama. Njime se uređuju uvjeti, način i postupak izdavanja poštanskih maraka Republike Hrvatske te njihova uporaba, a pitanja vezana za filateliju uredit će se posebnim pravilnikom. Naziv "poštanska marka" zaštićen je odredbama Svjetske poštanske konvencije i odnosi se isključivo na marke koje ispunjavaju propisane uvjete, a za obavljanje svih poslova vezanih za izdavanje, prodaju i povlačenje iz uporabe poštanskih maraka RH nadležna je isključivo Hrvatska pošta.

Hrvatska pošta za svaku godinu donosi Program izdavanja prigodnih poštanskih maraka, a izbor motiva, likovnih i grafičkih rješenja poštanskih maraka obavlja Povjerenstvo sastavljeno od predsjednika i osam članova koje imenuje Uprava HP-a uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poštu, na vrijeme od četiri godine. Predsjednik i šest članova Povjerenstva imenuju se iz reda uglednih kulturnih i javnih djelatnika, jedan član Povjerenstva je predstavnik ministarstva nadležnog za poštu, a jedan je član predstavnik HP-a.

Uz to što se koriste za plaćanje poštanskih usluga, poštanske marke predstavljaju kulturnu i nacionalnu vrednotu i njima se promiče nacionalna baština Republike Hrvatske. Poštanske se marke koriste i u filatelističke te ostale svrhe, kao što je promidžba, prigodna prodaja i sl., na način i pod uvjetima propisanim općim aktom HP-a.

Pravilnik o poštanskim markama stupa na snagu i primjenjuje se osmog dana od dana objave u "HP Glasniku".

Marijana Stjepčić

HP vjesnik br. 10 str. 3

HP Vjesnik

broj 10 9. studeni 2005. godina I

GLASOHOŠA

Najavljena izrada posebnog pravilnika vezanog za filateliju pruža nam mogućnost da rješimo na dobrobit nas filatelista u zadnje vrijeme vidljive probleme koji se mogu specificirati u tri skupine:

- * upitna količina naklade prigodnih izdanja
- ** grafička i likovna rješenja motiva maraka pojedinih autora
- *** financijska pomoć namjenjena filateliji, ispoljena u obliku dodatka

* Svjedoci smo da nas je HP u zadnje vrijeme "izigrala" i razočarala (pa i međusobno posvađala) obzirom na količine pojedinih izdanja maraka, o čemu je bilo pisano u glasilima. Da se podsjetimo radi se o izdanjima povodom "50. godina izdanja CEPT-a", "Narona", "Expo 2005". Smatram da bi pravilnikom trebali inzistirati na minimalnom broju (količina) serija dostatnim za hrvatske filateliste, koju bi trebalo izdvojiti od ukupno tiskanih serija. Podaci o broju organiziranih filatelista i potrebama su poznati, egzaktni.

** Ne ulazeći u "autorsko viđenje" rješenja motiva koja potpisuju eminentni hrvatski grafičari, dizajneri i akademski slikari ne možemo a da se na poneka izdanja kritički ne osvrnemo (bolje rečeno ne ispoljimo osobno mišljenje), jer obzirom na oblikovno visokog umjetničkog nivoa, za nas obične ljude ona su bez duše, tj. stručne obrade. Svjesni smo da se nekom pojedincu nešto može dopasti, a isto to drugom ne. Javno ispoljeno negodovanje u svezi "umjetničkog rješenja" naročito je bilo kod izdanja 1979. godine - marke povodom 58. kongresa FIRE, 1999. godine marke II. svjetskih vojnih igara, 2000. godine Milenijske godine itd. Smatram da bi se HFS kao i kod odobrenja izrade i uporabe prigodnih žigova trebao nekako očitati, iskazati mišljenje, a tim činom HP bi još jednom pokazala svoju kooperativnost.

*** Većina poštanskih svjetskih i europskih uprava kod pojedinih izdanja maraka imaju dodatak na osnovnu tarifu a prikupljena sredstva uplaćuju se u korist crvenog križa ili filatelista npr. Švedska, ili Slovenija koja izdaje "ESEJE"... itd. Bilo bi dobro da se možemo izboriti za dodatak kod izdanja "DAN MARKE" koji bi HP za potrebe filatelista uplaćivala na račun HFS-a.

Nadamo se da je HP-i stvarno stalo do nas filatelista, ne samo deklarativno, vidjeti ćemo. Za nju to je još jedan test, vjerujemo kojeg će uspješno položiti.

Na nama je da se oboružamo strpljenjem i nadom da ćemo biti uključeni u radnu skupinu za izradu posebnog Pravilnika vezanog za filateliju.

"EPURSI MOVE", rekao bi G. Galilej.

M.M.

Karlovački biljezi

Desetljeća je naš poznati povjesničar poštartstva Nikola Rukavina "potrošio" pokušavajući potaknuti filatelističku javnost na sakupljanje biljega, posebno onih korištenih na tlu Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Brojnim člancima u filatelističkim časopisima, te izdavanjem knjiga: "Naše marke, biljezi i cjeline", Sarajevo 1929 i "Hrvatska – Priručnik žigova predfilatelističkog i filatelističkog doba-Signete-Biljezi", Zagreb 1944, pokušavao je pridobiti što širi krug sabirača. Ne osobito uspješno, sakupljanje biljega ostajalo je na margini, rezervirano za uski krug zainteresiranih.

Pojava novog kataloga: John Barefoot - **Yugoslavia Revenues**, 2003, 132 strane, (illustrated catalog of Bosnia, Croatia, Dalmatia, D.D.S.G., Fiume, Hungary Military Border, Montenegro, Serbia, Slovenia, Trieste, and Yugoslavia, including municipals); teško da će tu nešto promijeniti. Možda će zainteresirati kojeg filatelistu više da svoju zbirku proširi i sa biljezima područja koje sabire npr. NDH, Istre, ili rodnog grada.

Tako sam i ja u katalogu pronašao nešto za sebe – biljege Karlovca.

Prvo izdanje – 1921. GRADSKI BILJEG KARLOVAC

1. 25 PARA smeđa
2. 1 DINAR plava

Drugo izdanje – 1940. OPĆINA SLOB. i KR. GRADA KARLOVCA

3. 25 PARA narančasta
4. 50 PARA crvena

GLASOPOŠKA

5.	1 DINAR	smeđa
6.	2 DINARA	tamno plava
7.	3 DINARA	plava
8.	5 DINARA	maslinasta
9.	10 DINARA	zelena
10.	20 DIN	ljubičasta
11.	100 DIN	tamno ljubičasta

Treće izdanje – 1941. prešak nove vrijednosti u Kunama na biljevu br. 3.

12.	5 KUNA na 25 PARA	narančasta
13.	10 KUNA na 25 PARA	narančasta
14.	50 KUNA na 25 PARA	narančasta
15.	500 KUNA na 25 PARA	narančasta

Četvrto izdanje – ZIMSKA POMOĆ 1941-42 KARLOVAC

16. ¹	1 KUNA	plava

¹ iako je katalogiziran kao biljeg, mislim da treba ostaviti mogućnost da se ipak radi o dobrotvornoj naljepnici.

Peto izdanje – 1954. NARODNI ODBOR GRADA KARLOVCA

17.	5 DIN	smeđa
18.	10 DIN	tamno zelena
19.	50 DIN	ljubičasta
20.	100 DIN	crvena

Dopuna petog izdanje – 1956. (1 siječanj) NARODNI ODBOR GRADA KARLOVCA

21. ²	5 DIN	svijetlo smeđa
22. ³	10 DIN	svijetlo zelena
23.	20 DIN	plava

Šesto izdanje – izdanje iz 1954. u promjenjenim bojama

24. ²	5 DIN	svijetlo smeđa
25. ³	10 DIN	svijetlo zelena
26.	50 DIN	karmin
27.	100 DIN	narandžasta

²³ iz kataloga nije jasno kako razlikovati br. 21. od 24. i br. 22. od 25., te to ostaje za sada otvoreno.

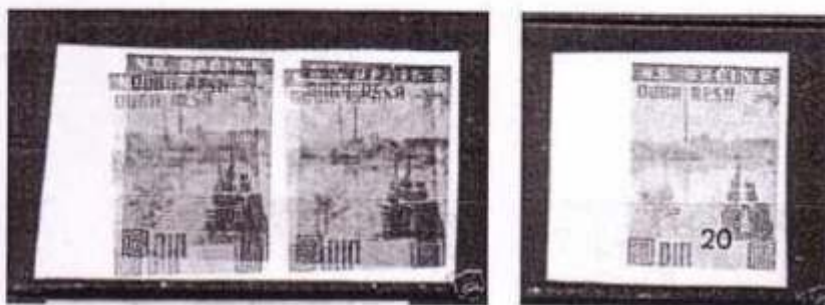
Prikupljajući ilustracije biljega, koje su u katalogu mršavo zastupljene, zaključujem da katalog nedaje posljednju riječ o temi koju obrađuje. Dva primjera:

- biljeg od 50 DIN u svijetlo ljubičastoj boji (makulatura).

GLASNOŠĆA

- Dvije makulature biljega N. O. OPĆINE DUGA RESA. U katalogu se ne spominju biljezi Duga Rese.

K.B.

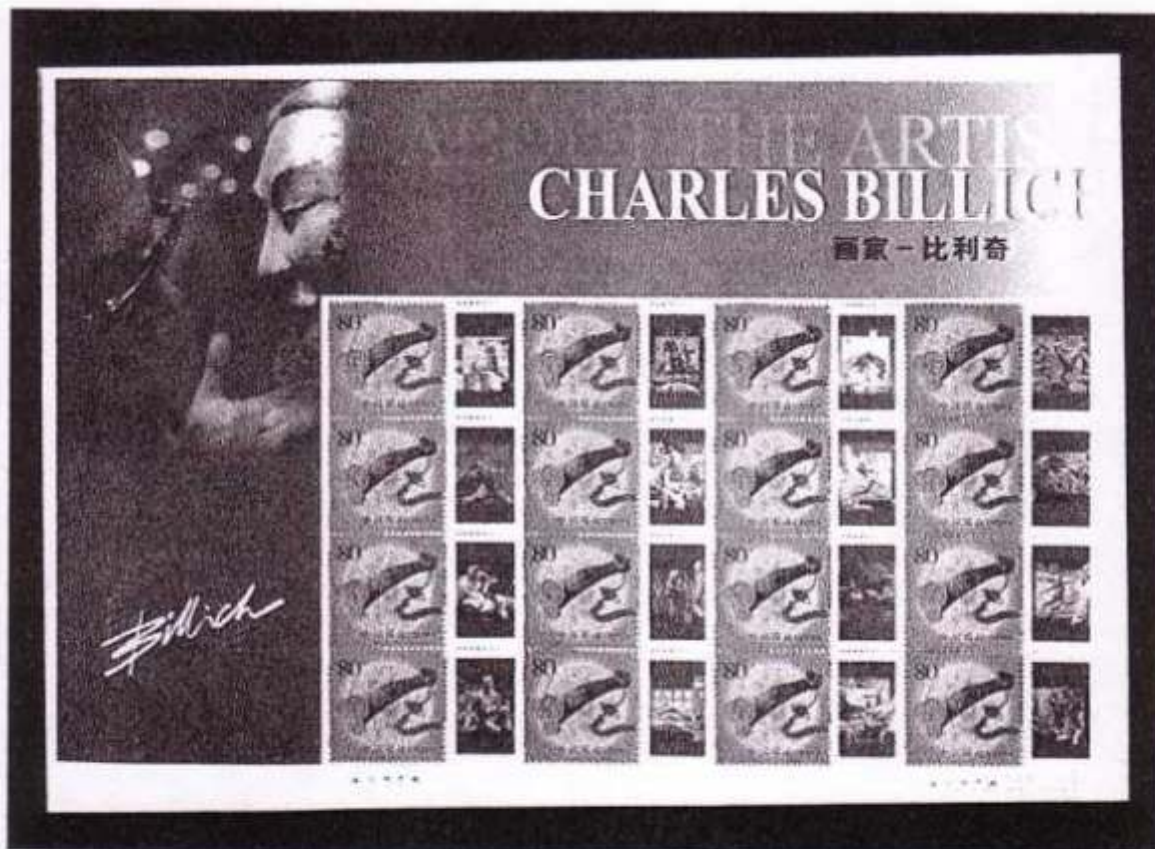
SLIKAR CHARLES BILLICH**AUTOR PRVIH POŠTANSKIH MARAKA OLIMPIJADE PEKING 2008.**

"Visjeti sa velikanima u Vatikanu je doseći slikarski raj" – rekao je Charles Billich, kad je doznao da je njegova slika ušla u taj prestižni muzej. Radi se o djelu kojeg je Australia poklonila Svetom Ocu, tokom njegovog boravka u Australiji, 1995 godine. Vlada Australije je izabrala Billicha, unatoč mnogobrojnim slikarima rođenih na njezinom tlu. U tom trenutku, nije bio samo najbolji, nego i dokaz da je umjetnost zaista svjetska, da ne postoje granice. Samo remek-djela.

Charles Billich rođen je u Lovranu, za vrijeme talijanske okupacije. Nakon pripojenja Jugoslaviji, pokušao se prilagoditi novonastaloj situaciji, ali nije u tome uspio. Neko je vrijeme radio kao plesač u baletu NHK Ivana Zajca, a iz tog perioda proizašle su njegove slike o plesačima, toliko uzdignutih u savršenstvu da izgleda da su njihovi nastupi suprotni zakonu gravitacije. Nakon pokušaja bijega preko granice, zbog stalnog prigušivanja njegovog talenta od strane tadašnjeg režima, proveo je dugi niz godina u zatvoru, u Mariboru.

Nakon pomilovanja, potražio je azil u Austriji, a potom u Australiji. Kasnije je našao svoje utočište u Sidneju. Završio je likovnu akademiju u Australiji, i ubrzo postao najtraženiji slikar tog kontinenta.

Ali rodni kraj nikada nije prestao biti najvažniji u njegovom životu. Nakon Domovinskog rata, vratio se u Hrvatsku. Slikao je za tadašnjeg predsjednika, kao i za Vijećnice mnogih hrvatskih gradova, dok nije pronašao svoj mirni kutak, u svom rodnom Lovranu. Otkupio je staru kulu, i pretvorio je u svoj stan i sada već priznatu galeriju.

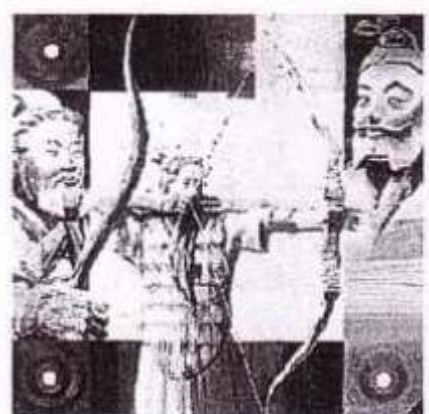
GLASOPOŠA

Olimpijski odbor SAD-a pozvao ga je da bude službeni slikar Olimpijskih igara u Atlanti, 1996. Prihvatio je i dobio mnogobrojna priznanja. Vidjevši njegov rad, Olimpijski odbor Olimpijade u Kini ga je postavio na mjesto službenog slikara Olimpijade Peking 2008, kao i cjelokupne pripreme svih promidžbenih materijala Olimpijade i samog grada Pekinga. Inspiraciju za ovaj izazov crpio je iz glinenih ratnika, pronađenih nedavno tokom arheoloških iskopavanja. Olimpijski odbor, kao i sama Vlada, su toliko bili zadovoljni urađenim predlošcima, da su ih odlučili ovjekovječiti. Kineska Pošta ih je upotrijebila kao osnov za tiskanje marke u formi velikog prigodnog arka s privjescima tj. njegovim slikama povodom buduće Olimpijade 2008 godine..

Fotografija glinenih vojnika otkopanih iz grobnice cara Chin Sihuanga (259-210 pr. Kr.),

Kolika velika počast mu je ovim putem odata govori i podatak da se na samom arku nalazi i lik našeg svjetski poznatog slikara, što je raritet svjetskih razmjera. U sjedištu UN-a prošle je godine bila izložba ovih njegovih slika iz drevne Kine

I Hrvatska Pošta je odlučila odati priznanje ovom svom sinu, poznatijem u svijetu nego u domovini. Prošle godine, 2003, od direkcije HP je zamoljen da oslika 12 hrvatskih velikana, koji su poznati širom svijeta, zbog njihovih izuma. Nastala je tako serija od 13 predložaka. I ti predlošci hrvatskih velikana su također bili izloženi u palači Ujedinjenih Naroda. Ne moram niti napomenuti, koju su veliku promidžbu napravili za našu zemlju. Hrvatska Pošta još mora odlučiti, koje će predloške izabrati za tiskanje maraka: da li će to biti Ružička, Tesla, Luppis, Vučetić... uskoro ćemo vidjeti.

Topić Jovan, Opatija

Juraj Vukšinić "Privatna pošta"

Listajući na klupskom sastanku Katalog izložbe povodom 55. godišnjice osnutka i rada društva zapazili smo izložak "Privatna pošta". Nismo se mogli složiti što je to točno, naš istaknuti član, izlagao "davne" 1974. "Tajnu" nam je, posredno, razotkrio sam g. Vukšinić. Najme on je povremeno pisao članke za Filateliju, pa tako i "Marke privatnih i gradskih pošta", Filatelija 10/1953. Donosim presliku članka.

K.B:

JURAJ VUKŠINIĆ, Karlovac

MARKE PRIVATNIH I GRADSKIH POŠTA

Kad je u poštanski promet ušla službena dopisna karta i razne vrste razglednica i ilustriranih dopisnica poštanski je promet naglo porastao, a državne poštanske organizacije, da se bar donekle oterete, dozvoljavale su osnivanje i rad privatnih poštanskih službi, a po tome naravno i tiskanje privatnih izdanja maraka.

To je bio unosan posao, pa se broj takvih privatnih organizacija u nekim sjevernim zemljama Evrope vrlo brzo množio. Pored pisama i dopisnica te privatne pošte dostavljale su pakete i brzopjave, a vrlo često su u vlastitoj ređji držale i telefone. Tako veliki opseg njihovog poslovanja ozbiljno je ugrožavao prihode državnih pošta, pa je vrlo brzo došlo do znatnog ograničenja, a i do potpune likvidacije njihova poslovanja.

Ipak, njihovo postojanje ostavilo je filateliji čitavi niz maraka privatnih poštanskih organizacija, a budući da su te marke punopravno vršile sve zadatke, koje vrše marke državnih pošta, ne treba ih ignorirati.

U inozemstvu te se marke i danas mnogo sabiru, pa ćemo zbog obavljenja čitalaca »Filatelije« spomenuti samo one zemlje, koje takvih izdanja najviše imaju.

Danska je imala između god. 1872 i 1889 preko 10 izdanja u šest gradova, a tih deset izdanja brojilo je preko 30 raznih maraka.

Njemačka je od 1885—1900 u 30 gradova imala 240 takvih maraka, a organizacije koje su te marke izdavale nosila su najrazličitija imena kao: Privat-post, Stadt-post, Local-post, Privat-Brief-Verkehr, Privat Berlin-Omnibus-Paket-Verkehr ili Hammonia, Hansa i sl.

Od skandinavskih zemalja, najjače je zastupana Švedska koja je između 1887 i 1945 imala 270 komada raznih maraka, koje su izdale razne organizacije u 47 gradova.

Kolik je interes sakupljača za te marke može se najbolje ocijeniti po znatnom broju kataloga koji su izdani. Njemačke su marke obrađene u katalogu što ga je u Hamburgu izdao Georg Glasewald, a švedske u katalogu što ga je izdao Otto Sandberg 1946. god. Marke privatnih organizacija Švajcarske, koje su poznate pod nazivom Hotel-post obradio je i Zumstein.

U najnovije vrijeme postoje privatne poštanske marke za zračnu poštu. Takve marke izdaju kompanije koje drže zračnopoštanske veze u pojedinim zemljama, a one se često smatraju poluslužbenim ili službenim markama.